

عنوان مقاله:

زشتی شناسی در اندیشه سهروردی

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 56، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

صفورا فضل اللهی - دانش آموخته دکترا، هنرهای اسلامی، دانشکده هنر، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

امیرحسین چیت ساریان - دانشیار، گروه هنرهای اسلامی، دانشکده هنر، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

مفهوم زشتی در جهان اسلام، مفهومی وابسته به زیبایی است و هنگامی در عرفان اسلامی هویت می یابد که عارف، قصد توضیح مفهوم زیبایی را داشته باشد و اشاراتی به همتای مخالف زیبایی یعنی زشتی کند. سهروردی از جمله حکمای مسلمان است که علاوه بر توضیح و تفسیر زیبایی به توصیف عالم خیال و قوه متخیله می پردازد که نقش عمده ای در آفرینش زیبایی و به تعبیر دیگر در توصیف مفهوم زشتی دارد. در نوشتار پیش رو ضمن بررسی مصنفات شیخ اشراق به جست و جوی مفهوم زشتی در آثار شیخ پرداخته ایم. در ادامه به مظاهر و نمودهای مختلف زشتی در آثار سهروردی پرداخته و انواع زشتی از قبیل زشتی های محسوس، زشتی های معقول و زشتی های خیالی را در دستگاه فکری وی مشخص کرده و در پایان نشان داده ایم که چگونه زشتی به مثابه ظلمت و تاریکی، با نور در جدال است. نوری که در بنیان های فلسفی سهروردی از مصادیق آشکار زیبایی و حسن به شمار می رود.

کلمات کلیدی:

زشتی، زیبایی، صور ظلمانی، سهروردی، حکمت اشراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941524>

